

Bondn før oppstaobeel aolaina han for, ottamaole ra va å aovabø
re sto.

Utn styvingen fø i huga han va, sjao jite budkapen pao Flo.

Fram om Flatadn han komen va, ai bøssele folkafer han skimta.

Ittekårt dao han skjøna ke so va pao fere,

Hildt han seg fø bringao å ba ti vaor Herre.

Ai likbør va pao veg.

Bondn ondrast ken følgje fø va, dao børi kom nerare fekk han sv
ar.

Oppi kjistao laog grandn sin far, likblainke, velstelde, daue h
an va.

Bondn taig om dinna hiska hendingi, skolde verkle dauen ta gran
dn sin far?

To nete gjikk å bondn fekk svar,

Fø ve kvelda feetabeel henta dauen grandn sin far.

Likbøri stemde. Faren va daue